

T-93. 2021.06.06. Csak Isten tud boldoggá tenni

Kedves Szülők és Gyerekek!

A múlt alkalommal Lea megvetett állapotáról volt szó. Arról, hogy Jákób nem őt, hanem Rákhelt szerette jobban. Lea a fájdalmával az Úrhoz ment, és az Úr megáldotta őt.

Most Rákhelről lesz szó. Vajon boldog volt-e, hogy a férje őt szerette jobban? Az Ige arról tudósít, hogy nem volt boldog. Azt olvassuk **1Móz 30,1: És látá Rákhel, hogy ő nem szüle Jákóbnak, irigykedni kezdé Rákhel az ő nényjére, és monda Jákóbnak: Adj nekem gyermekeket, mert ha nem, meghalok.**

Rákhel volt a szeretett feleség, de ez nem tette boldoggá. A férjek ma sem tudják boldoggá tenni a feleségüket, de a feleségek sem a férjüket. Pedig csaknem mindenki azért köt házasságot, mert a másiktól várja a boldogságát. Okuljatok ebből! Ne a házasságtól várjátok a boldogságotokat! Csak Isten tud boldoggá tenni.

Rákhel azt gondolta, hogy ha a férje nem, akkor majd a gyermekei teszik boldoggá. Ezért mondta: *Adj nekem gyermekeket, mert ha nem, meghalok. Felgerjede azért Jákób haragja Rákhel ellen, és monda: Avagy Isten vagyok-é én.* (1Móz 30,1-2) Gyermekeket csak Isten adhat! De a gyermek sem teszi az embert boldoggá!

Rákhel nem volt boldog. Irigy volt és követelőző. Olyat kívánt a férjétől, amit nyilvánvalóan nem tudott megadni. Mi is ilyenek vagyunk. Néha olyanokat követelünk a szeretetteinktől, feleségunktől, férjunktől, szüleinktől, testvéreinktől és másoktól is, amit nem tudnak megadni. Eközben azonban csiszolódunk. Isten Rákhelt is nevelte, amíg az irigykedésből, a követelőzésből eljuttatta odáig, hogy adhatott neki gyermeket. De addig még hosszú volt az út. Rákhel ugyanis azt gondolta, hogy neki kell megoldania a gyermektelenség kérdését. Így szoktunk mi is gondolkodni. A megalázkodás helyett kezünkbe vesszük sorsunk irányítását, és meg akarjuk oldani a problémáinkat.

Mit tett Rákhel? Azt, amit annak idején Sára: *az Égyiptombeli Hágárt, az ő szolgálóját Ábrámnak az ő férjének adta feleségül.* Rákhel is, azt mondta Jákóbnak: *Ímhol az én szolgálóm Bilha, menj be hozzá, hogy szüljön az én térdeimen, és én is megépüljek ő általa*” (1Móz 30,3). Abban a korban így gondolkodtak. Szült is a szolgáló, Bilha két gyermeket, de nem épült meg általa Rákhel. Viszont nem lett jó következménye, ahogy Sára ötletének sem! *Teherbe esék Bilha, és szüle Jákóbnak fiat. És monda Rákhel: Ítélt felőlem az Isten... azért nevezé nevét Dánnak.* (1Móz 30,5-6). Dán neve bírót, ítéltöt jelent! Mikor Jákób öreg korában megáldja gyermekeit, próféciát mondott: *Dán ítéli az ő népét... Dán kígyó lesz az úton, szarvas kígyó az ösvényen, amely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik. Szabadításodra várok Uram!*” (1Móz 49,16). Amikor az ember az Úr kezéből a maga kezébe veszi sorsa irányítását, azokból semmi jó nem származik hosszabb távon sem.

Ebből a történetből értsük meg, hogy mi egymást nem tudjuk boldoggá tenni. Erre csak Isten képes. Tanuljuk meg, hogy ne irigykedjünk, ne követelőzzünk, ne haragudjunk, és ne akarjunk minden áron mi magunk megoldani a gondjainkat, bajainkat, hanem bízzuk azt Istenre.

Aranymondás. Jób 22:21 *Bízd csak azért magadat Ő reá és légy békességben: ezekből jó származik reád.*

Szeretettel:

Debrecen, 2021. június 6-án,

Apostol Imre bácsi

